

Deltamethode

Cora Bartelink

Nederlands Jeugdinstituut
Infolijn t (030) 630 65 64
e infolijn@nji.nl
i www.nji.nl

December 2010

Samenvatting

Doel: Doel van de Deltamethode is de opheffing van de ontwikkelingsbedreiging van het kind (PI Research & Adviesbureau Van Montfoort, 2009).

Doelgroep: De Deltamethode is bedoeld voor alle kinderen waarover een ondertoezichtstelling is uitgesproken.

Aanpak: De kern van deze werkwijze voor gezinsvoogden is het Vierstappenmodel. Het Vierstappenmodel helpt gezinsvoogden om de ontwikkelingsbedreiging op te heffen door samen met het gezin concrete werkdoelen op te stellen. De vier stappen zijn:

1. het formuleren van zorgpunten, sterke punten en de visie van het gezin op de problemen;
2. het vertalen van zorgpunten in mogelijke verstoringen in en bedreigingen van de ontwikkeling van het kind;
3. het benoemen van gewenste ontwikkelingsuitkomsten;
4. het opstellen van werkdoelen, actiepunten en het werken met het 'plan op tafel'.

Materiaal: PI Research & Van Montfoort (2009). *Handboek Deltamethode Gezinsvoogdij: De nieuwe methode voor de uitvoering van de ondertoezichtstelling*. Duivendrecht/Woerden: PI Research/Van Montfoort.

Onderzoek: Quasi-experimenteel onderzoek met een vrij sterk onderzoek (design met voor- en nameting, waarbij gezinnen waar de Deltamethode gebruikt werd, vergeleken zijn met gezinnen waar gezinsvoogden de traditionele werkwijze gebruikten) laat zien dat gezinsvoogden die werken volgens de Deltamethode betere resultaten boeken dan gezinsvoogden die dat niet doen. Na zes maanden was de situatie van 81% van de kinderen in de experimentele groep vooruit gegaan tegen 47% in de vergelijkingsgroep. Een vervolgonderzoek liet geen verschillen zien wat betreft de duur van de ots of het aantal en de duur van uithuisplaatsingen.

Uit onderzoek van Stams, Top-Van der Eem, Limburg, Van Vugt en Van der Laan (2010) blijkt dat het werken met de Deltamethode ervoor zorgt dat kinderen korter onder toezicht gesteld zijn en minder vaak en korter uit huis geplaatst worden.

1. Risico- of probleemomschrijving

De Deltamethode is gericht op kinderen die door de rechter onder toezicht gesteld zijn. De OTS is een wettelijke maatregel die door de rechter wordt uitgesproken wanneer de gezondheid of ontwikkeling van een kind ernstig bedreigd wordt. Dit kan het geval zijn als een kind lichamelijk of geestelijk (ernstig) mishandeld, lichamelijk of affectief verwaarloosd of seksueel misbruikt wordt of het kind (ernstig) probleemgedrag vertoont, zoals schoolverzuim en crimineel gedrag. Een OTS kan dus opgelegd worden bij 'het kind in gevaar' of 'het gevaarlijke kind', wanneer de ontwikkeling van het kind bedreigd wordt. Daarbij wordt gekeken naar hoe ernstig de bedreiging is en hoe vaak die

bedreiging zich voordoet. Bij een OTS gaat het altijd om een bedreiging van het kind in de opvoedingssituatie door het handelen of nalaten van de ouders of andere volwassenen (PI Research & Van Montfoort, 2009).

In 2007 zijn ruim 10.000 nieuwe ondertoezichtstellingen uitgesproken. Eind 2007 waren ongeveer 29.500 kinderen en jongeren onder toezicht gesteld (CBS, 2009). In 2005 duurde de OTS landelijk gemiddeld ongeveer vier jaar. Dat de uitvoering van de OTS zo lang duurde, komt onder andere doordat de OTS ook bij langdurige uithuisplaatsingen gebruikt wordt, terwijl in dergelijke situaties een andere kindbeschermingsmaatregel misschien meer gepast is (PI Research & Van Montfoort, 2009).

2. Doel

Doel van de Deltamethode is de opheffing van de ontwikkelingsbedreiging van het kind (PI Research & Van Montfoort, 2009).

3. Doelgroep

De Deltamethode is bedoeld voor alle kinderen waarover een ondertoezichtstelling is uitgesproken.

4. Aanpak

4.1 Opzet

Uitgangspunten van de Deltamethode zijn:

de ontwikkeling en veiligheid van het kind staan centraal;

de ontwikkeling en veiligheid van het kind worden gezien in het licht van zijn omgeving, dat wil zeggen het gezin, de school en de wereld van het kind buiten zijn gezin en de school;

de communicatie met ouders, kind en derden uit het netwerk van het gezin is cruciaal;

de gezinsvoogd werkt op een respectvolle, activerende, positieve en transparante wijze samen met de ouders en de jeugdige;

de gezinsvoogd werkt planmatig en doelgericht;

de OTS is een tijdelijke maatregel.

De kern van de werkwijze van de gezinsvoogden is het Vierstappenmodel. Het Vierstappenmodel helpt gezinsvoogden om aan de hand van de ontwikkeling van het kind concrete werkdoelen voor het gezin op te stellen. De vier stappen zijn:

1. het formuleren van zorgpunten, sterke punten en de visie van het gezin op de problemen;
2. het vertalen van zorgpunten in mogelijke verstoringen in en bedreigingen van de ontwikkeling van het kind;
3. het benoemen van gewenste ontwikkelingsuitkomsten;
4. het opstellen van werkdoelen, actiepunten en het werken met het 'plan op tafel'.

Een gezinsvoogd maakt zijn analyse over zorgpunten en sterke kanten van het gezin op basis van het raadsrapport en samen met het gezin. Hieruit trekt hij conclusies over waar de ontwikkeling van het kind verstoord of bedreigd wordt. Als hij de verstoring of bedreiging van de ontwikkeling helder in kaart heeft gebracht, vertaalt hij dit in gewenste ontwikkelingsuitkomsten. Vragen die de gezinsvoogd hierbij stelt, zijn: hoe gedragen andere kinderen van deze leeftijd zich? Wat hebben kinderen van deze leeftijd nodig en hoe verhoudt zich dat tot dit kind? Als de gewenste uitkomst is vastgesteld, bedenkt de gezinsvoogd hoe het gezin die kan realiseren. De werkdoelen die de gezinsvoogd formuleert, moeten SMART geformuleerd zijn, zodat hij achteraf kan evalueren of ze behaald zijn en of dit de gewenste uitkomst heeft. De bedoeling is dat het plan een plan van het gezin

wordt. Dit betekent dat de gezinsvoogd werkt vanuit een houding van openheid en transparantie. Hij nodigt hen uit om zelf werkdoelen te formuleren en ideeën te bedenken hoe zij deze kunnen bereiken. Tijdens elke afspraak ligt het actieplan op tafel en bedenken het gezin en de gezinsvoogd nieuwe actiepunten, waarmee uiteindelijk de gewenste ontwikkelingsuitkomsten bereikt kunnen worden (PI Research & Van Montfoort, 2009).

Bij elk gezin heeft de gezinsvoogd dus een aanpak op maat. Hij stemt het plan af op die deelgebieden van de ontwikkeling van het kind waar het kind is vastgelopen of dreigt vast te lopen en op de gewenste ontwikkelingsuitkomsten.

4.2 Inhoud

Een belangrijk aspect in de werkwijze is de communicatie tussen de gezinsvoogd en het gezin. De belangrijkste vaardigheden die de gezinsvoogd hiervoor tot zijn beschikking heeft, zijn het engageren, het positioneren en het schakelen tussen deze twee vaardigheden.

Engageren is de vaardigheid om kind, ouders en andere betrokkenen te motiveren tot actieve medewerking.

Motiverende middelen zijn:

- aansluiten bij de wensen van het gezin;
- aansluiten bij de sterke punten van het gezin;

Positioneren is de vaardigheid om het specifieke van de kindbeschermingsmaatregel, vooral de veiligheid en ontwikkeling van het kind, te verduidelijken. Concreet betekent dit dat de gezinsvoogd duidelijke grenzen stelt aan het gezin, bijvoorbeeld daar waar de veiligheid van het kind in het geding is. Een gezinsvoogd positioneert zich op het gebied van:

- het wat, hoe en waarom van de kindbeschermingsmaatregel;
- het belang van het kind;
- de gezinsvoogd als deskundige met bevoegdheden en plichten;
- de wijze van samenwerking tussen gezinsvoogd en gezin.

Eenzijdig benadrukken van een van beide aspecten leidt tot problemen in de communicatie met gezinnen. Wanneer een gezinsvoogd te veel engageert zonder zich te positioneren, leidt dat er toe dat hij 'ingezogen raakt' in het gezin en het zicht op het noodzakelijke positioneren verloren gaat.

Wanneer een gezinsvoogd zich te sterk positioneert, kan het zijn dat hij geen vertrouwen meer krijgt van het gezin. Daarom moet de gezinsvoogd in staat zijn om continu tussen deze twee vaardigheden te schakelen (PI Research & Van Montfoort, 2009).

Vanaf het eerste contact dat een gezinsvoogd heeft met een gezin na het uitspreken van de OTS, moet hij zicht krijgen op de factoren die een rol spelen in de bedreiging van het kind (signalering en risicotaxatie) en in de gaten houden wat de risico's voor het kind zijn als de bestaande situatie blijft voortduren. Vervolgens moet hij actie ondernemen om de risico's te verminderen en de veiligheid van het kind te vergroten (risicomanagement). In het proces van toezicht en risicomanagement kan de gezinsvoogd met vier kernbeslissingen te maken krijgen:

- de reactie op nieuwe signalen of meldingen van kindermishandeling;
- de beslissing om een machtiging uithuisplaatsing te vragen;
- de beslissing om een uithuis geplaatst kind terug naar huis te laten gaan;
- de beslissing om verlenging van de OTS te vragen, de OTS te (laten) beëindigen, dan wel een verderstreckende maatregel te bevorderen.

Deze beslissingen neemt een gezinsvoogd nooit alleen. Hij overlegt altijd met een collega, leidinggevende of gedragswetenschapper. Ook moet hij altijd proberen om de beslissing toe te lichten aan belangrijke personen, waaronder het gezin. Hoe dreigend de situatie ook is, het is belangrijk dat de gezinsvoogd zijn boodschap zodanig overbrengt dat het gezin zich serieus genomen en gerespecteerd voelt (PI Research & Van Montfoort, 2009).

In de Deltamethode zijn enkele elementen verwerkt die ook in de Signs of Safety benadering van Turnell en Edwards (1999) gebruikt worden. Overeenkomstig Signs of Safety is het belangrijk dat de gezinsvoogd aandacht heeft voor:

- het feit dat ouders het moeilijk vinden de gezinsvoogd te vertrouwen, omdat hij belangrijke beslissingen over hun leven kan nemen;
- signalen van veiligheid, die in elk gezin voorkomen;
- veiligheid als doel van de OTS en van de samenwerking met de ouders;
- wat cliënten als zorgen zien en wat zij willen;
- situaties waarin zich uitzonderingen op de problemen voordoen en waar sterke kanten en hulpbronnen van het gezin zichtbaar worden;
- het verschil tussen feitelijke informatie over de situatie en het eigen oordeel.

Voor een aantal specifieke situaties, zoals het beschermen van kinderen van ouders met een psychische stoornis of verstandelijke beperking en in complexe echtscheidingsituaties, geeft het handboek Deltamethode aanwijzingen waar een gezinsvoogd op moet letten.

5. Onderbouwing

De basis voor de Deltamethode ligt in het wettelijk kader van de ondertoezichtstelling. De gezinsvoogd zoekt daarbij steeds een balans tussen enerzijds duidelijkheid scheppen over de ernst van de problemen en het gedwongen kader waarin het gezin terecht is gekomen en anderzijds de samenwerking met het gezin optimaal vormgeven. De uitgangspunten van de Deltamethode zijn:

1. de ontwikkeling en veiligheid van het kind staan centraal:

Hoewel de gezinsvoogd met de ouders praat over de opvoedingssituatie en de problemen in het gezin, blijft dit altijd in het perspectief van de veiligheid en ontwikkeling van het kind staan. De gezinsvoogd beziet de situatie in het licht van de ontwikkelingstaken die een kind heeft. Dit helpt om zowel positieve factoren te ontdekken als de mate waarin het kind bedreigd wordt te bepalen. Zo kan de gezinsvoogd bepalen wat er moet gebeuren en tot overeenstemming komen met ouders en jeugdige.

2. de ontwikkeling en veiligheid van het kind worden gezien in het licht van zijn omgeving, dat wil zeggen het gezin, de school en de wereld van het kind buiten zijn gezin en de school:

De ontwikkeling van het kind vindt plaats in een wisselwerking met de omgeving. De OTS is gericht op het verbeteren van de opvoedingssituatie, maar beperkt zich niet alleen tot het gezin. Om de kansen van een kind te vergroten kan een gezinsvoogd nagaan welke rol familieleden, leeftijdgenoten of andere vertrouwenspersonen kunnen spelen in het leven van een kind.

3. communicatie met ouders, kind en derden uit het netwerk van het gezin is cruciaal

De gezinsvoogd heeft een dubbele taak om enerzijds op een positieve manier samen te werken met het gezin (= engageren) en anderzijds duidelijke grenzen te stellen met het oog op het belang en de

veiligheid van het kind (= positioneren). Beide manieren van communiceren moeten bijdragen aan de veiligheid van het kind in het gezin.

4. De gezinsvoogd werkt op een respectvolle, activerende, positieve en transparante wijze samen met de ouders en de jeugdige

De gezinsvoogd toont respect voor ouders en kind: dat wil zeggen hij neemt de behoeften, mogelijkheden, beperkingen en wensen van ouders en kind serieus. De gezinsvoogd sluit aan bij de eigen krachten van ouders en kind en probeert deze krachten te activeren bij het realiseren van doelen. Dit helpt om de samenwerking met het kind en de ouders op te bouwen.

Het versterken van positieve factoren en de eigen krachten in de opvoedingssituatie vergroot de mogelijkheden van ouders en kinderen om weer zelfstandig hun leven vorm te kunnen geven en het vergroot ook hun motivatie om een actieve bijdrage te leveren aan de uitvoering van de OTS.

Het transparant en activerend werken is concreet vertaald in het werken met het 'plan op tafel'. Het plan op tafel betekent dat de gezinsvoogd samen met het gezin de werkdoelen opstelt en bedenkt hoe deze gerealiseerd kunnen worden.

5. de gezinsvoogd werkt planmatig en doelgericht:

Planmatig werken betekent dat de gezinsvoogd concrete doelen formuleert, gestructureerd en doelgericht de bedreiging voor het kind aanpakt en de ouders en het kind hierbij betreft. Het 4-stappenmodel helpt de gezinsvoogd hierbij. Door zorgpunten en sterke punten te inventariseren, te analyseren welke bedreigingen deze opleveren voor de ontwikkeling, vast te stellen wat de gewenste ontwikkelingsuitkomsten zijn en op basis hiervan werkdoelen en actiepunten op te stellen werkt een gezinsvoogd planmatig en doelgericht.

6. de OTS is een tijdelijke maatregel:

Het uitgangspunt dat de OTS tijdelijk is, leidt ertoe dat zowel de gezinsvoogd als het gezin zich ervoor inzet om veranderingen te bereiken. Door intensief samen te werken aan het veranderen van de opvoedingssituatie zijn gezinnen in staat om zonder OTS verder te gaan, eventueel nog ondersteund met vrijwillige hulp. Dit verkleint de periode van onzekerheid voor het kind over wat er met hem gaat gebeuren.

Voor gezinnen die niet in staat blijken om de bedreiging van het kind weg te nemen, zijn er andere maatregelen. Het planmatig werken met de Deltamethode maakt het mogelijk om binnen maximaal twee jaar duidelijk te hebben wat het perspectief is voor de ontwikkeling van het kind.

Een aantal van de basisprincipes in de Deltamethode komt overeen met de Signs of Safety methode. Het gaat dan vooral om de gerichtheid op de veiligheid en ontwikkeling van het kind en het benadrukken van de sterke kanten en hulpbronnen van het gezin. De vaardigheden positioneren en engageren komen overeen met de communicatieprincipes in de Signs of Safety benadering. Positioneren helpt de gezinsvoogd om de veiligheid en ontwikkeling van het kind centraal te stellen. Bij engageren gaat het erom het vertrouwen van de ouders en het kind te winnen en hen te motiveren om actief mee te werken.

Samenvatting onderbouwing

Met de ontwikkeling van het kind centraal en door activerend en transparant te werken probeert de gezinsvoogd verandering in de opvoedingssituatie teweeg te brengen, zodat de bedreiging van de ontwikkeling van kind wordt opgeheven en het zich (weer) optimaal kan ontwikkelen.

6. Nederlands effectonderzoek

Slot, Van Tooren en Bijl (2004) hebben onderzocht in hoeverre het invoeren van de Deltamethode tot een verbetering van de uitvoering van de ondertoezichtstelling leidde. Doel van de nieuwe werkwijze was om de uitvoering van de ots meer kindgericht te maken; de duur van de ots te verkorten; het aantal uithuisplaatsingen te verminderen en de duur ervan te verkorten; een toename van de participatie en tevredenheid van cliënten; verbetering van de dossiervorming; afname van werkdruk, ziekteverzuim en personeelsverloop; en toename van de tevredenheid van gezinsvoogden. Zij hebben 99 gezinsvoogdijzaken die volgens deze nieuwe methode werden uitgevoerd vergeleken met 103 zaken waar op de traditionele manier werd gewerkt (Slot, Van Tooren & Bijl, 2004). Gegevens zijn verzameld met Informatiesysteem Jeugdzorg (IJ), de Vragenlijst Formele Aspecten (VFA), Zorgpunten Analyse Protocol (ZAP), Decision Determinants Questionnaire (DDQ), Instrument ter Beoordeling van de Soliditeit van een Programma (IBSP), Checklist Betrokkenheid bij en Gebruik van de Vernieuwing (CBGV), Analyse Werkwijze, een semigestructureerd interview met gezinsvoogden, teamleiders en gedragsdeskundigen, tevredenheidvragenlijst voor ouders en jeugdigen en een tevredenheidvragenlijst voor gezinsvoogden. Doorlopend is een dossieronderzoek uitgevoerd en is de tevredenheid van gezinsvoogden en cliënten gemeten. Overige metingen zijn voorafgaand aan de invoering van de werkwijze (meting 1: dec. 2002/jan. 2003), na de training van medewerkers in de werkwijze (meting 2: jan./febr. 2004) en na de implementatie (meting 3: aug./sept 2004) uitgevoerd.

Uit het onderzoek bleek dat gezinsvoogden de doelen voor kind en gezin aanmerkelijk concreter formuleerden met de Deltamethode dan met de traditionele wijze. Zij bleken ook vaker het sociale netwerk van de cliënten actief te betrekken, opvoedingsadvies te geven, vaardigheden aan te leren en praktische en materiële hulp te bieden. Gezinsvoogden leggen meer de nadruk op het samenwerken met het gezin en op de verantwoordelijkheid van ouders als het gaat om de opvoeding van hun kinderen.

Over de duur van de ots en over het aantal en de duur van uithuisplaatsingen zijn geen conclusies te trekken, omdat hierover onvoldoende informatie was.

Cliënten in de Deltamethode groep waren meer te spreken over de deskundigheid van de gezinsvoogd dan gezinnen met een gezinsvoogd die volgens de traditionele werkwijze werkte. Er was geen verschil in de betrokkenheid en tevredenheid van gezinnen.

Gezinsvoogden waren over de nieuwe werkwijze meer tevreden dan over de traditionele. Zij hebben ook meer de indruk dat gezinnen vooruitgang boeken. Na zes maanden ots was de situatie van 81% van de kinderen in de experimentele groep vooruit gegaan tegen 47% in de vergelijkingsgroep. Die verschillen konden echter niet aan het verschil in caseload worden toegeschreven. De gemiddelde caseload in de groep waarop de ots volgens de traditionele werkwijze werd uitgevoerd, bleek ongepland aanzienlijk lager te zijn dan de traditionele norm van 24 cliënten bij een fulltime baan. In een enkel geval was de vergelijkingsgroep zelfs op deltasterkte. Gezinsvoogden in de controlegroep hadden dus eveneens meer tijd voor contacten met cliënten gehad, maar dat resulteerde niet in grotere vooruitgang bij gezinnen. Een verlaging van de caseload was op zichzelf dus niet voldoende. Voor verbetering van de uitvoering van de ots is zowel een verlaging van de caseload als methodische vernieuwing nodig (Slot et al., 2004).

Lunenburg, Bijl en Slot (2006) hebben een vervolg op het eerdere onderzoek uitgevoerd om na te gaan of de duur van de ots afnam en of het aantal en de duur van uithuisplaatsingen afnamen. Hiervoor hebben zij dossieronderzoek gedaan. Zowel bij gezinnen met een gezinsvoogd die met de Deltamethode werkte, als bij gezinnen met een gezinsvoogd die op de traditionele manier werkte,

nam de duur van de ots af. De gemiddelde duur van de ots daalde van 25 maanden naar 15 maanden. Er was geen sterkere afname bij de groep die volgens de Deltamethode werkte. Het aantal uithuisplaatsingen en de duur ervan verminderde niet. Hierin waren geen verschillen tussen de Deltamethode en de traditionele werkwijze. Een mogelijke verklaring voor het gebrek aan verschillen tussen de Deltamethode en de traditionele werkwijze van de onderzoekers is dat gezinsvoogden de Deltamethode nog niet volledig in hun gedragsrepertoire hadden geïntegreerd op het moment dat het onderzoek werd uitgevoerd.

Stams, Top-Van der Eem, Limburg, Van Vugt en Van der Laan (2010) hebben de doelmatigheid en implementatie van de Deltamethode onderzocht. Het doel van het onderzoek was driedig:

1. het verloop van de implementatie in kaart brengen en de daarbij ervaren knelpunten;
2. het effect van de Deltamethode op de duur van de OTS, het aantal uithuisplaatsingen en de duur van de uithuisplaatsing tijdens de OTS onderzoeken;
3. de invloed van kind- en gezinskenmerken en kenmerken van de gezinsvoogd op de duur van de OTS en uithuisplaatsing onderzoeken.

Stams en collega's selecteerden 30 teamleiders/werkbegeleiders met daarbij ieder twee gezinsvoogden die tot hetzelfde team als de teamleider/werkbegeleider behoorden. Van elke gezinsvoogd (N = 60) onderzochten zij vier afgesloten zaken. In totaal onderzochten zij 224 dossiers. Zij interviewden alle teamleiders en namen bij zowel gezinsvoogden als teamleiders een vragenlijst af. Voor de dataverzameling maakten zij gebruik van een Scoringsinstrument Dossieronderzoek, dat ook in het eerdere onderzoek naar de Deltamethode is gebruikt. De vragenlijst voor gezinsvoogden bestond uit vragen over hun opleiding en werkervaring en uit de Nederlandse vertaling van de Decision Determinants Questionnaire (DDQ), waarmee de bereidheid tot verandering gemeten wordt. De vragenlijst voor teamleiders was aangevuld met vragen over het functioneren van de gezinsvoogd. Tijdens het interview met de teamleiders besteedden de onderzoekers aandacht aan de caseload en het proces van implementatie en de uitvoerbaarheid van de Deltamethode. Alle bureaus jeugdzorg hebben de Deltamethode geïmplementeerd. Veel gezinsvoogden maken gebruik van de meeste instrumenten en hulpmiddelen die bij de Deltamethode horen. Een knelpunt tijdens de implementatie was het gebrek aan tijd om voldoende ingewerkt te raken in de Deltamethode.

Het belangrijkste resultaat is dat het methodisch werken volgens de Deltamethode een positief effect heeft op de duur van de OTS, de kans op uithuisplaatsing en de duur van de uithuisplaatsing. Gezinsvoogden die werken met de Deltamethode laten de OTS minder lang duren. Zij plaatsen kinderen ook minder vaak uit huis. Als zij toch een kind uit huis plaatsen, duurt de uithuisplaatsing korter. Opvallend is dat een OTS zeven maanden en een uithuisplaatsing zes maanden langer duurt als gezinnen te maken krijgen met een wisseling van gezinsvoogd. Er zijn verschillen in de mate waarin gezinsvoogden gebruik maken van de bij de Deltamethode behorende hulpmiddelen. Sommige gezinsvoogden ervaren de werkwijze als een 'administratieve last'. De effecten op de duur van de OTS en de kans op en de duur van uithuisplaatsingen blijken groter te zijn als gezinsvoogden meer gebruik maken van de hulpmiddelen van de Deltamethode.

7. Uitvoering

De ondertoezichtstelling wordt uitgevoerd door de vijftien bureaus jeugdzorg en door de instellingen William Schrikker Groep (WSG), Leger des Heils Jeugdbescherming en Reclassering, SGJ en NIDOS.

7.1 Eisen ten aanzien van opleiding

Gezinsvoogden zijn opgeleid op minimaal hbo-niveau. Daarnaast ontvangen zij een gerichte training voor de toepassing van de Deltamethode. Wanneer zij met succes deze training afronden, ontvangen zij een certificaat.

Gezinsvoogden hebben regelmatig werkbegeleiding, waarin zij casuïstiek bespreken. (Bij de verschillende bureaus jeugdzorg wordt dit op uiteenlopende manieren ingevuld onder diverse benamingen, zoals intervisie, supervisie, werkbegeleiding en casuïstiekbespreking).

7.2 Eisen ten aanzien van overdracht en implementatie

Tijdens het ontwikkeltraject is een implementatie- en borgingsnotitie opgesteld. Hierin is onder meer opgenomen dat gezinsvoogden regelmatig werkbegeleiding hebben.

Om de implementatie van de Deltamethode te borgen is ook een aantal medewerkers getraind om nieuwe medewerkers te trainen.

7.3 Eisen ten aanzien van kwaliteitsbewaking

De wijze van kwaliteitsbewaking wordt bepaald door de uitvoerder.

7.4 Kosten van de interventie

Een fulltime gezinsvoogd heeft maximaal vijftien zaken tegelijkertijd. De intensiteit van het contact met het gezin varieert. Bij de start van de OTS heeft hij wekelijks contact met het gezin. In een later stadium vermindert het aantal contacten.

Verder zijn er geen exacte gegevens bekend over de kosten.

Literatuur

PI Research & Van Montfoort (2009). *Handboek Deltamethode Gezinsvoogdij: De nieuwe methode voor de uitvoering van de ondertoezichtstelling*. Duivendrecht/Woerden: PI Research/Van Montfoort

CBS (2009). Voogdij, voorlopige voogdij en ondertoezichtstelling. Gevonden 21 juni 2009, <http://statline.cbs.nl/StatWeb/publication/?VW=T&DM=SLNL&PA=70809ned&HD=090721-1401>

Lunenburg, P., Bijl, B. & Slot, N.W. (2006). *Bescherming in ontwikkeling: het vervolg. Vervolgonderzoek in het kader van het 'Deltaplan Kwaliteitsverbetering Gezinsvoogdij'*. Duivendrecht: PI Research.

Slot, N.W., Tooren, A. van & Bijl, B (2004). *Bescherming in ontwikkeling. De evaluatie van de methodische vernieuwing in het kader van het Deltaplan kwaliteitsverbetering gezinsvoogdij*. Duivendrecht: PI Research.